

بررسی شیوع سارکوسیتیس در گاو و گاو میش های کشتار شده در کشتارگاه اهواز با روش های مشاهده مستقیم با چشم غیر مسلح و PCR
پدرام حدادمولایان^{۱*}، حسین حمیدی نجات^۲، محمدحسین راضی جلالی^۳، داریوش غریبی^۴، احمد حیدرزاده یگانه^۵، مهسا رحیمی^۶، علی پزشک پور^۷
۱_ دانشجوی دکتری تخصصی انگل شناسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز ۲_ گروه پاتوبیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز
۳_ گروه پاتوبیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز ۴_ گروه پاتوبیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز ۵_ دانشجوی کارشناسی ارشد انگل شناسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز ۶_ دانشجوی کارشناسی علوم آزمایشگاهی دامپزشکی دانشکده دامپزشکی دانشگاه سمنان
۷_ دانشجوی کارشناسی ارشد انگل شناسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید باهنر کرمان.

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: pedram.haddad.1982@gmail.com

مقدمه و هدف: سارکوسیتیس، تک یاخته ای درون سلولی و از زیر رده کوکسیدیا و شاخه آپی کمپلکسا می باشد. گونه های سارکوسیتیس از شایع ترین انگل های یافت شده در بین نشخوارکنندگان اهلی در بسیاری از کشورهای دنیا هستند. سارکوسیتیس دارای چرخه زندگی اجباری با دو میزبان است. در این چرخه، دو مرحله تولید مثلی شامل غیر جنسی و جنسی دیده می شود. با توجه به شیوع و خسارات بالای اقتصادی غیر مستقیم ناشی از این انگل، مطالعه در باره شیوع این انگل با روش های مختلف از جمله روش های مولکولی ضروری به نظر می رسد.

مواد و روش کار: بازرسی گوشت بر روی ۱۲۴ راس گاو و ۱۴۷ راس گاو میش صورت گرفت. از هر حیوان نمونه بافتی (هر کدام ۵۰ گرم) از قلب، مری، دیافراگم و عضلات بین دنده ای در هنگام بازرسی گوشت جمع آوری گردید. در آزمایشگاه DNA ژنومی با استفاده از کیت استخراج DNA شرکت سیناژن استخراج شد و ژن tRNA ۱۸S با استفاده از پرایمرهای اختصاصی و روش PCR تکثیر گردید.

نتایج و بحث: از ۱۲۳ راس گاوی که مورد بررسی قرار گرفتند، در مشاهده مستقیم با چشم غیر مسلح در هیچ کدام کیست میکروسکوپی مشاهده نشد، اما با روش PCR تمامی نمونه ها آلوده به کیست میکروسکوپی تشخیص داده شدند (۱۰۰٪ نمونه ها).

در ۲۸ راس از ۱۴۷ راس (۱۹/۰۴٪) گاو میش مورد مطالعه کیست های میکروسکوپی مشاهده گردید. در روش PCR، ۸۲ راس (۵۵/۷۸٪) از گاو میش ها آلوده به کیست های میکروسکوپی بودند. با توجه به شیوع بالای این انگل در منطقه مورد مطالعه، بررسی راه کارهای پیشگیری، کنترل و درمان آلودگی به سارکوسیتیس ضروری به نظر می رسد.

واژه های کلیدی: سارکوسیتیس، گاو، گاو میش، PCR، اهواز

بررسی شیوع سرمی آلودگی به کرم قلب سگ در سگ های ولگرد شهر های زابل و بم

بهارک اختردانش^۱، محمد حسین رادفر^۲، جواد خدیری^۳

۱_ گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید باهنر کرمان ۲_ گروه پاتوبیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید باهنر کرمان

۳_ کارشناس ارشد انگل شناسی

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: akhtardanesh@uk.ac.ir

مقدمه و هدف: دیروفیلاریازیس یکی از بیماریهای انگلی و زوز سگ سانان است که متعاقب آلودگی به انگل دیروفیلاریا ایمیتیس ایجاد می گردد. تشخیص بیماری به روشهای مختلفی چون تستهای انگل شناسی (روش نات اصلاح شده برای مشاهده میکروفیلر) و یافته های رادیوگرافی، اکو کاردیوگرافی و الکترو کاردیوگرافی صورت می پذیرد اما از آنجایی که حضور میکروفیلر ها در خون ماهیتی متغیر دارند و در بسیاری از موارد (۶۷٪-۵۰٪) اصلا مشاهده نمی شود امروزه جهت غربالگری، روش هایی چون الایزا و ایمنوکروماتوگرافی که با بررسی آنتی ژنهای پیکری کرم قلب در سرم، آلودگی را نشان می دهند استفاده می شود. تستهای غربالگر سرمی علاوه بر سهولت کاربرد، حساسیت بسیار بیشتری نسبت به روش های انگل شناسی دارند. این بیماری در مناطق مختلف ایران شیوع دارد اما در زمینه وضعیت آلودگی سگهای شهرهای بم و زابل به این انگل هیچ گونه گزارشی در دست نیست. این بررسی برای تعیین شیوع سرمی آلودگی به انگل کرم قلب در سگ های ولگرد شهر های زابل و بم صورت گرفت.

مواد و روش کار: برای این منظور، از ورید سفالیک ۷۰ قلاده سگ بالغ ولگرد (۳۵ قلاده از هر منطقه) نمونه خون جهت بررسی هماتولوژی و سرمی گرفته شد. پس از جمع آوری سرم، کلیه نمونه ها با استفاده از کیت ایمنوکروماتوگرافی سریع BVT محصول کشور فرانسه با حساسیت و ویژگی ۹۸٪ و ۹۹٪، حضور پادگن های پیکری کرم قلب ماده در سگ ها بررسی شد.

نتایج و بحث: شش و سه قلاده از سگ های مورد بررسی به ترتیب در شهرهای زابل و بم در روش ایمنوکروماتوگرافی آلوده بودند که فراوانی ۱۷/۴٪ و ۸/۵٪ آلودگی را نشان می داد. شیوع بیماری با افزایش سن ارتباط معناداری داشت و در گروه سنی بالاتر از ۶ سال بیشتر مشاهده شد.

این بیماری در دنیا شیوعی متفاوتی در حدود ۴۵٪-۲٪ داشته و در مناطق مختلف جغرافیایی هر کشور نیز شیوع متفاوتی دارد. در ایران از مناطق جغرافیایی متعددی چون آذربایجان غربی و شرقی، مشهد، شیراز، تهران، خوزستان و مناطق شمالی کشور بیماری با شیوعی بین ۱/۵٪ تا ۱۹٪ گزارش شده اما به نظر می رسد که استانهای آذربایجان شرقی و اردبیل، جزء آلوده ترین نواحی ایران به دیروفیلاریا ایمیتیس می باشد. نتایج این تحقیق نشان داد که شهرهای زابل و بم نیز جزء مناطق آندمیک بروز بیماری است و وقوع احتمالی بیماری باید در سگهای مبتلا به مشکلات تنفسی و قلبی توسط متخصصین بالینی در این مناطق مد نظر قرار گیرد.

واژه های کلیدی: کرم قلب سگ، زابل، بم